

Університетський підрозділ

Кровоносна система університету

ВІД РЕДАКЦІЇ: Якщо уявити університет одним організмом, то бухгалтерія університету – це його кровоносна система. Бухгалтерія пов'язана з кожним каразінцем... У ній акумулюється життєздатність усього закладу.

Бухгалтерія – це, передусім, нарахування заробітної платні та стипендій. І слід відзначити, що, попри скрутне фінансове становище у державі, попри затримки виплат в інших установах, стипендії та зарплатні студенти і працівники нашого університету отримують вчасно. Бухгалтерія – це сукупність напрямків фінансової діяльності, робота над якими кипить у шістьох відділах: розрахунковому, матеріальному, загальному, нарахування стипендій, бухгалтерії науково-дослідної частини (НДЧ) та касах. Розрахунковий відділ працює з викладачами, науковими співробітниками, із студентами та аспірантами. Матеріальний відділ займається обліком матеріальних цінностей і контролем їхніх витрат. Загальний – обліком руху всіх грошових засобів, це податки, перерахування комунальних платежів, відрядження (у цьому році на них виділено 900 тис грн. – авт.), а також робота з 83 орендарями, які має університет. А ще щомісячні та квартальні звіти перед Міністерством освіти і науки України, Держказначейством, фондом соціального страхування, пенсійним фондом та ін. За словами Володимира Миколайовича РИШКОВА, проректора з економічних питань-головного бухгалтера університету, сьогодні бухгалтерія намагається перевести всіх працівників університету на безготівковий розрахунок. Ще не всі отримують заробітну платню на банківські картки. Перешкоди – у свідомості самої людини. Керівництвом бухгалтерії неодноразово порушувалося це питання на ректораті, роз'яснювалося деканам та іншим керівникам. Перехід на картки обіцяє зручності не лише бухгалтерії, але й самим працівникам, особливо тим, хто знаходиться не в головному корпусі закладу. Щомісяця ми можемо

спостерігати великі черги до каси. Із переходом на картки черги зникнуть. А чи не зникнуть разом із тим і каси? «Каса все рівно повинна залишитися, адже через неї сплачуються відрядження, кошти за дипломи та інше», – пояснює Володимир Миколайович.

Студентам цікаво, а які ж питання стосовно них вирішує бухгалтерія? Це, в основному, нарахування стипендій, матеріальної допомоги, чимало студентів їздить у відрядження на українські та міжнародні конференції, олімпіади, конкурси студентських робіт. На студентське самоврядування також виділяються кошти – у минулому році, до речі, – 282 тис. грн.

Труднощі – це робочі моменти

Про труднощі працівники бухгалтерії університету говорять так: це робочі моменти. Складнощі виникають у процесі улагодження роботи з державною скарбницею. На жаль, вона часто не дозволяє працювати так, як би хотілося. Якщо зарплатні та стипендії виплачуються вчасно і в повному обсязі, то частими є проблеми з іншими перерахуваннями. Існують певні обмеження з боку держави щодо кількості коштів, які має право витратити бюджетні організації, у тому числі й університет.

В. М. РИШКОВ:

– На 1 січня 2012 року ми мали заборгованість близько мільйона гривень. У цьому році на 1 січня маємо близько 4 мільйонів гривень. Лише на квітень 2013 ми повністю розрахувалися з минулорічними боргами. Але з'являються нові. Для покращення матеріально-технічного стану університету ми повинні щось придбати, розрахуватися за виконані роботи, ремонт, за друк тощо. Маємо кошторис, готуємо договори, відправляємо у Держказначейство... Але існують ліміти від міністерства фінансів. Наприклад, ми можемо заробити 150 млн. грн., а держава диктує нам, що маємо право витратити лише 103 млн. Якби ж не було цих обмежень! Ми б хотіли мати контроль над тим, що заробляємо, мати свій рахунок у банку. Для цього потрібні зміни в законодавстві, на прийняття яких чекаємо.

Звичайно, вважається, що бухгалтерія винна у тому, що вчасно не перерахувалися

кошти. Приходять декани, керівники підрозділів, наукові керівники, скаржаться, у когось зривається наукова робота. І всім треба пояснити ситуацію. Такі затримки – для бухгалтерії труднощі. Аби змінити ситуацію на краще, керівництво пише листи і в Кабмін, і в Міністерство. Там все обіцяють покращення.

– Чи реально вищому навчальному закладу бути самостійною фінансовою установою і власноруч розпоряджатися своїми коштами, не залежачи від державної скарбниці?

– Я пам'ятаю ті часи, коли держава за рахунок бюджетних коштів забезпечувала навчальному закладу все: відрядження, придбання устаткування, матеріалів, ремонт. Сьогодні ж держава бере на себе виплату заробітної платні та стипендій і частково комунальних платежів. Коли у 2010 році із 24 мільйонів гривень ми самостійно сплатили за комунальні послуги 4 мільйони, а 20 – держава, то у цьому році очікується приблизно 25 мільйонів гривень на комунальні платежі, і держава сплатить лише 6 мільйонів.

У цьому році, із того, що університет отримав від позабюджетної діяльності, на зарплатні з нарахуваннями та комунальні платежі піде близько 77%. Дійсно, якби держава компенсувала університету хоча б комунальні затрати, то на зекономлені мільйони гривень можна вирішити першочергові завдання: ремонт, будівництво гуртожитків. А поки що університет не має змоги відчутно покращити свою матеріально-технічну базу.

Із тих 103 млн. гривень, які університет заробляє, – 58,5 млн. ідуть на зарплатню та стипендії, 20 млн. – на комунальні платежі. З цими вирахуваннями залишається 25 млн. Комуś може здаватися, що це вагома сума. Однак, не для такого великого закладу, у якому 20 факультетів, три НДІ, біологічна станція, Ботанічний сад, музеї та центри. А ще на ці кошти треба придбати обладнання, сплатити відрядження співробітникам, робити капітальний та поточний ремонт. А ще навчальний корпус на Свободи, 6 чекає капітального ремонту, на який потрібно виділити 17 млн. гривень. До речі, цього року на ремонт гуртожитків планується виділити 4 млн. 330 тис. гривень. Проте, окрім фінансових труднощів, є ще перешкоди державного ґатунку: уже два роки діє Постанова Кабінету Міністрів, яка обмежує придбання меблів для бюджетних організацій. Тож з 2012 року до січня 2014 року університет не має право придбати меблі, лише у випадку капітального ремонту чи створення нової структури. Тому мешканцям гуртожитків, поки що слід забути про омріяний новий стільчик чи ліжко.

Колектив, у якому працюється легко

Розмірковуючи про те, яким є колектив університетської бухгалтерії, я здогадувалася, що він має бути цілком жіночим. Але Володимир Миколайович мене виправив: окрім нього у колективі працює ще один чоловік – програміст Валерій Ігорович Земицький.

В. М. РИШКОВ:

– У жіночому колективі працюється чудово. На мій погляд, жінки більш працелюбні, до роботи ставляться з більшою відповідальністю. До жінок, до речі, потрібний особливий підхід! Багатьох пам'ятаю молодими дівчатами, які щойно прийшли на роботу, нині ж – це вже досвідчені співробітники.

Сьогодні майже відсутня плинність кадрів, вона відчувається хіба що, коли співробітниця йде у декретні відпустки. Колектив стабільний, дружній, відповідальний. За потреби можуть затриматися. Володимир Миколайович пригадує ситуації, коли, у зв'язку зі зміною кодів-класифікаторів, треба було переробити документи, а це – понад 700 платежів, чи, наприклад, негайно перерахувати заробітну платню. І співробітники бухгалтерії затримувалися до 9-ї вечора. Жодна людина не пішла додому, доки не виконала свою роботу. Пам'ятає і вшановує колектив своїх заслужених працівників. Підтримує зв'язок із провідними бухгалтерами відділу Вірою Миколаївною КАМИШАН, яка два роки тому пішла на пенсію у 89-річному віці, і Нінель Данилівною МЕДВЕДЕВОЮ.

В. М. РИШКОВ:

– Увесь колектив із 42 людей працює злагоджено. Я б відзначив провідних бухгалтерів, які відповідають за певний напрямок роботи. Олена Федорівна ЧУЄВА, відповідальна, ретельна співробітниця, яка відповідає за роботу розрахункового відділу. Добре працює

Ірина Василівна ГАВРИЛЮК, Наталя Олександрівна МЕЗЕНЦЕВА, Валерій Ігорович ЗЕМЕЦЬКИЙ, на плечах якого лежить програмне забезпечення нашого підрозділу. Найдосвідченіші співробітники – мої заступники – Світлана Михайлівна ТРУШ і Тамара Іванівна ЧЕЛОМБІТЬКО.

С. М. ТРУШ:

– Уже 30 років, як я працюю у цих стінах. Це мій другий дім, до якого я щодень із задоволенням повертаюся. У нас прекрасний колектив, роботою якого я задоволена. Уже бачу, кому можна передати естафету, і не боюся цього казати своїм підлеглим. Багато молоді, яка легко навчається і з якою легко працюється. Дівчата з вищою освітою, в основному, наші випускниці, але є представники й інших вузів. Дійсно, у нас жіночий колектив, і хоч про нього кажуть, що це чвари та сварки, у нас зовсім протилежна ситуація. Увесь колектив любить та поважає, перш за все, університет. Тут своєрідна аура. Я щаслива, що працюю в університеті імені В. Н. Каразіна.

Т. І. ЧЕЛОМБІТЬКО:

– Працюю в університеті з 1976 року. Тут моє перше і єдине місце роботи. Із задоволенням іду на роботу, працюю і не жалкую про свій вибір. Це ж моя друга сім'я! Тим паче, колектив у нас чудовий і працює добре. Завжди тримаємо руку на пульсі, стежимо за змінами у законодавстві, які стосуються нашої роботи. Багато читаємо. Разом відзначаємо свята.

Понад сорок років життя очільника бухгалтерії Володимира Миколайовича РИШКОВА пов'язані з Університетом. Трудова книжка головного бухгалтера відкрита саме у цих стінах. 1973 рік – вечірнє відділення, січень 1974 року – робота в університетській електромастерській, 1981 – закінчення економічного факультету і пропозиція роботи на посаді заступника головного бухгалтера. А в 1984 році, коли на пенсію пішла головний бухгалтер Зінаїда Кузьмівна Романова, Володимир Миколайович – головний бухгалтер, а з 2009 – проректор із економічних питань – головний бухгалтер.

Бухгалтерія відповідає за фінансову діяльність університету. І саме від неї багато в чому залежить робота всього університету. Тому бухгалтерію по праву можна назвати кровоносною системою університету.

Т. ВАСИЛЕЦЬ.